

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

P9_TA(2020)0322

Wpływ pandemii COVID-19 na politykę zagraniczną**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie wpływu pandemii COVID-19 na politykę zagraniczną (2020/2111(INI))**

(2021/C 425/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 8 kwietnia 2020 r. w sprawie światowej reakcji UE na COVID-19 (JOIN(2020)0011),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady z 22 kwietnia 2020 r. w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej na rzecz partnerów objętych procesem rozszerzenia i polityką sąsiedztwa w kontekście pandemii COVID-19 (COM(2020)0163),
- uwzględniając komunikat Komisji z 29 kwietnia 2020 r. zatytułowany „Wsparcie dla regionu Bałkanów Zachodnich w zwalczaniu pandemii COVID-19 oraz ożywienie gospodarcze po pandemii. Wkład Komisji przed spotkaniem przywódców UE-Bałkanów Zachodnich w dniu 6 maja 2020 r.” (COM(2020)0315),
- uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela Josepa Borrella z 5 maja 2020 r. wydane w imieniu Unii Europejskiej na temat praw człowieka w czasach pandemii COVID-19,
- uwzględniając Rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2532 (2020) w sprawie zaprzestania działań wojennych w kontekście pandemii koronawirusa (COVID-19) i udzielając poparcia sekretarzowi generalnemu ONZ, António Guterresowi,
- uwzględniając wezwanie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka, Michelle Bachelet, do ponownej oceny wpływu zakrojonych na szeroką skalę systemów sankcji gospodarczych w kontekście pandemii COVID-19,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 10 czerwca 2020 r. pt. „Przeciwdziałanie dezinformacji na temat COVID-19 – Ustalenie faktów” [„Tackling COVID-19 disinformation – Getting the facts right”](JOIN(2020)0008),
- uwzględniając aktualizację sprawozdania specjalnego Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ): Podsumowanie krótkiej oceny narracji i dezinformacji na temat pandemii COVID-19 [„Short assessment of narratives and disinformation around the COVID-19 pandemic”] z 1 kwietnia 2020 r. i 20 maja 2020 r.,
- uwzględniając orędzie o stanie Unii Europejskiej ogłoszone 16 września 2020 r. przez przewodniczącą Komisji, Ursulę von der Leyen,
- uwzględniając wytyczne Komisji z 25 marca 2020 r. w sprawie ochrony kluczowych europejskich zasobów i technologii w czasie obecnego kryzysu,
- uwzględniając dokument konsultacyjny Komisji z 16 czerwca 2020 r. pt. „Odnowiona polityka handlowa na rzecz silniejszej Europy”,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie światowej reakcji na COVID-19 pt. „Drużyna Europy” z 8 czerwca 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje posiedzenia Rady Europejskiej 17–21 lipca 2020 r. w sprawie planu odbudowy i wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027,
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej opublikowaną 28 czerwca 2016 r.,

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z 13 lipca 2020 r. w sprawie priorytetów UE na 75. posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w temacie „Dążenie do multilateralizmu oraz silnej i skutecznej ONZ, która przynosi korzyści wszystkim”,
 - uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroLat) z 30 marca 2020 r. w sprawie pandemii COVID-19,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 25 września 2015 r., a także cele zrównoważonego rozwoju,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 11 grudnia 2018 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie wiz humanitarnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając wytyczne UE z 8 grudnia 2008 r. w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet,
 - uwzględniając Kodeks Dobrej Praktyki w Sprawach Wyborczych Komisji Weneckiej,
 - uwzględniając sprawozdania roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0204/2020),
- A. mając na uwadze, że COVID-19 wywołał światową pandemię, która dotyka milionów ludzi, prowadząc do niespotykanego dotąd światowego kryzysu zdrowotnego, gospodarczego, społecznego i humanitarnego, powodując napięcia systemowe w globalnym łańdżu o daleko idących i długofalowych konsekwencjach dla stosunków międzynarodowych, które mają istotny wpływ na kluczowe aspekty polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony UE, zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza nią; mając na uwadze, że UE jest celem dezinformacji, cyberataków i innych szkodliwych ingerencji stron trzecich, które mają na celu destabilizację instytucji UE i państw członkowskich;
- B. mając na uwadze, że pandemia w nieproporcjonalny sposób dotyka krajów najbardziej podatnych na zagrożenia oraz że niektóre kraje na świecie nie zareagowały i nie podjęły szybkich i odpowiednich środków bezpieczeństwa w celu ograniczenia epidemii; mając na uwadze, że rząd chiński bagatelizował wybuch epidemii COVID-19; mając na uwadze, że narracje w odniesieniu do COVID-19, w których kładzie się nacisk na kwestie geograficzne, a nie na terminologię medyczną, są stygmatyzujące; mając na uwadze, że wirus zabił około miliona osób na całym świecie i pokazał, że tylko poprzez koordynację i solidarność między krajami można go kontrolować i łagodzić jego skutki;
- C. mając na uwadze, że UE ma obowiązek działać jako partner na arenie międzynarodowej oraz dostosować swoje priorytety i politykę, w tym politykę zagraniczną, do zmieniającej się sytuacji geopolitycznej na świecie i globalnej walki z COVID-19; mając na uwadze, że UE musi przewodzić, w sposób przewidywalny i przy poszanowaniu zobowiązania do przestrzegania podstawowych wolności i zasady praworządności, w ramach wielostronnych i międzynarodowych wysiłków oraz zgodnie ze swoją pozycją w gospodarce światowej; mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 po raz kolejny uwypuklił potrzebę wzmocnienia multilateralizmu i porządku opartego na zasadach, aby lepiej sprostać globalnym wyzwaniom;
- D. mając na uwadze, że pandemia oraz jej skutki gospodarcze i społeczne mogą jeszcze bardziej przyczynić się do powstania niepokojów politycznych wynikających z dostrzeganej nierówności i marginalizacji; mając na uwadze, że światowy kryzys gospodarczy wywarł szczególnie poważny wpływ na najsłabsze gospodarki; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 zaostrzyła w skali światowej utrzymujący się problem niedoboru leków, co ma poważne konsekwencje w krajach rozwijających się;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 11.

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

- E. mając na uwadze, że pandemia pogorszyła krytyczną sytuację humanitarną najsłabszych grup, szczególnie w rejonach konfliktów, obozach dla uchodźców i państwach niestabilnych, jak również ludów tubylczych; mając na uwadze, że UE przyłączyła się do apelu ONZ o natychmiastowe globalne zawieszenie broni i złagodzenie sankcji ze względu na pandemię, aby zapewnić dostawy sprzętu i materiałów niezbędnych do walki z koronawirusem; mając na uwadze, że jesteśmy świadkami osłabienia światowych swobód i demokracji, co wywiera dodatkową presję na wielostronny ład, który i tak znajduje się obecnie w kryzysie;
- F. mając na uwadze, że kobiety na całym świecie pozostające w związkach, w których dochodzi do aktów przemocy, zmuszone były do przebywania w domu, gdzie przez dłuższy czas były narażone na kontakt z oprawcą; mając na uwadze, że telefony zaufania ds. przemocy domowej i ośrodki pomocy na całym świecie odnotowały wzrost liczby wezwań o pomoc, a w wielu krajach od czasu wprowadzenia w życie środków mających na celu ograniczenie kontaktów osobistych liczba zgłoszeń przemocy domowej i wezwań o pomoc w nagłych wypadkach wzrosła o 25 %;
1. potwierdza, że światowa pandemia COVID-19 wywołuje zmiany w środowisku międzynarodowym, jest czynnikiem zwiększającym ryzyko i katalizatorem przemian zachodzących w ładzie światowym; podkreśla fundamentalne znaczenie wzmocnienia wewnętrznej odporności UE, rozwoju nowych partnerstw i wzmocnienia jej wizji multilateralizmu w skali globalnej, wraz z asertywną i skoordynowaną reakcją w ramach polityki zagranicznej;
 2. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy wspierające Drużynę Europy i globalną reakcję na pandemię koronawirusa, które pomagają krajom partnerskim w zwalczaniu wpływu pandemii koronawirusa na koordynację transgraniczną; z zadowoleniem przyjmuje koordynację działań UE z grupą G-7, grupą G-20, ONZ, Światową Organizacją Zdrowia (WHO), Światowym Programem Żywnościowym i innymi partnerami międzynarodowymi, co służy wspieraniu spójnej i sprzyjającej włączeniu społecznemu światowej reakcji na pandemię, łagodzeniu poważniejszych skutków dla społeczeństwa i gospodarki oraz przyczynianiu się do zmniejszenia ryzyka destabilizacji;
 3. wyraża ubolewanie z powodu braku światowego przywództwa i skoordynowanej reakcji międzynarodowej w początkowej fazie kryzysu związanego z COVID-19; potępia ukrywanie ważnych informacji; odrzuca stosowanie rozwiązań izolacjonistycznych; zdecydowanie sprzeciwia się wzrostowi autorytarnego nacjonalizmu, kampaniom dezinformacyjnym finansowanym przez państwa oraz rozpowszechnianiu fałszywych narracji, które budzą nieufność oraz osłabiają demokratyczne społeczeństwa i współpracę międzynarodową, jak również wzbudzają wątpliwości co do roli UE na świecie; podkreśla, że światowa współpraca, integracyjne podejście globalne i koordynacja mają zasadnicze znaczenie dla skutecznej walki ze światowym kryzysem zdrowotnym i innymi globalnymi zagrożeniami;
 4. podkreśla, że pomimo pandemii COVID-19 kraje partnerskie UE nie powinny zbaczać w procesie legislacyjnym ze ścieżki reform, powinny poważnie traktować walkę z korupcją i zobowiązać się do przestrzegania i wdrażania podstawowych praw człowieka i praw mniejszości zgodnie z przyjętymi zobowiązaniami i obowiązkami międzynarodowymi;
 5. wyraża ubolewanie, że szereg rządów i przywódców politycznych na całym świecie wykorzystuje kryzys jako okazję do przyznania sobie nadmiernych uprawnień i realizacji własnych programów politycznych, poprzez ograniczanie praw człowieka, podważanie standardów demokratycznych, osłabianie praworządności, zmniejszanie roli parlamentów, ograniczanie wolności mediów, podżeganie do kampanii nienawiści wobec grup mniejszościowych, inicjowanie kampanii dezinformacyjnych dotyczących reform i wartości proeuropejskich oraz szkodenie współpracy międzynarodowej; domaga się, by dla każdego stanu wyjątkowego wprowadzono klauzulę dotyczącą jego zakończenia; jest zaniepokojony, że protesty przeciwko restrykcjom związanym z koronawirusem, które odbywają się w różnych miastach na całym świecie, są często infiltrowane i manipulowane przez grupy ekstremistów, a demonstranci nazywają wirusa oszustwem;
 6. z ubolewaniem stwierdza, że skutki pandemii COVID-19 pogłębiły globalne nierówności społeczno-gospodarcze i że w nieproporcjonalnie dużym stopniu dotyczą najbardziej potrzebujących i osoby należące do najmniej uprzywilejowanych, zmarginalizowanych i niechronionych kategorii społecznych, w tym migrantów; potępia wszelkie formy wykluczenia i dyskryminacji osób zakażonych COVID-19 oraz wzywa kraje trzecie i państwa członkowskie UE do łagodzenia społecznych skutków pandemii;
 7. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji/ wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (WP) do przeanalizowania w kontekście globalnego wpływu kryzysu globalnej strategii przyjętej w 2016 r., przy czym należy uwzględnić zmiany geopolityczne, tak by zagwarantować bardziej strategiczne działania UE oraz udział UE w obronie, wspieraniu i rozwijaniu wielostronnego ładu światowego opartego na zasadach, który powstał po drugiej wojnie światowej, oraz włączyć wspieranie demokracji i ochronę praw człowieka do priorytetów Drużyny Europa, angażując w to zadanie Parlament Europejski za pośrednictwem istniejących narzędzi i mechanizmów wspierania demokracji i praworządności;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

Zmiana równowagi geopolitycznej po pandemii COVID-19

8. z niepokojem odnotowuje, że rywalizacja geopolityczna i napięcia nasiliły się po wybuchu pandemii COVID-19 oraz uznaje, że Unia Europejska powinna znaleźć swoje miejsce w tym nowym łańdże światowym; podziela pogląd, że świat po pandemii COVID-19 będzie wyglądać zupełnie inaczej, co będzie miało daleko idące konsekwencje dla polityki zewnętrznej UE; uważa, że pandemia COVID-19 potwierdziła potrzebę prowadzenia silniejszej i skuteczniejszej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE;
9. domaga się ożywienia partnerstwa transatlantyckiego w celu skuteczniejszej walki z pandemią i innymi poważnymi wyzwaniami międzynarodowymi, takimi jak zmiany klimatu; odnotowuje potrzebę wypracowania nowej podstawy współpracy między UE a USA z naciskiem na wzajemny szacunek i wspólny program na rzecz wspierania multilateralizmu, międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości, praworządności i praw człowieka przeciwko ambicjom nacjonalistycznym, autorytarnym i hegemonicznym;
10. uważa, że w tym zmieniającym się kontekście UE musi nasilić działania i dawać przykład, opowiadając się za rozwiązaniami wielostronnymi, współpracując z organizacjami międzynarodowymi, zwłaszcza z ONZ i jej agencjami, WHO, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym oraz międzynarodowymi organizacjami regionalnymi, takimi jak NATO, dążąc do zacieśnienia współpracy z państwami o zbliżonych przekonaniach, w tym z półkuli południowej, wspierając współpracę między demokratycznymi rządami oraz umacniając demokratyczne wartości; przypomina, że pandemia uwypukliła potrzebę współdziałania na rzecz wypracowania wspólnych rozwiązań problemów, które dotyczą całej ludzkości;

Stany Zjednoczone

11. wyraża zaniepokojenie brakiem inicjatywy ze strony rządu Stanów Zjednoczonych, jego niechęcią do przyjęcia wiodącej roli w reakcji na COVID-19 oraz brakiem udziału we wspólnych inicjatywach dotyczących szczepionek; uważa, że alternatywne fakty i fałszywe informacje zaprzeczające dotkliwosci pandemii były bardzo niekorzystne dla wspólnej walki z wirusem; wzywa zarówno UE, jak i USA do wzmocnienia współpracy i solidarności w oparciu o podejście ukierunkowane na naukę we wspólnej walce z pandemią COVID-19, w tym do szybkiej wymiany informacji, prac badawczo-rozwojowych nad szczepionką i strategicznym sprzętem medycznym, a także do wspólnego stawiania czoła innym globalnym wyzwaniom;
12. zachęca władze do włączenia dobrych praktyk określonych w Kodeksie dobrej praktyki w sprawach wyborczych opracowanym przez Komisję Wenecką, który zawiera również wytyczne dotyczące organizacji wyborów w okresie pandemii;
13. przypomina, że współpraca transatlantycka pozostaje zasadniczym filarem polityki zagranicznej UE oraz że ma ona zasadnicze znaczenie dla wzajemnego bezpieczeństwa i interesów handlowych UE i USA; wyraża stałe poparcie dla sojuszu transatlantyckiego i ściślejszej strategicznej współpracy transatlantyckiej; wyraża ubolewanie z powodu jednostronnych środków podjętych podczas kryzysu COVID-19, takich jak nałożenie ograniczeń w podróżowaniu ze strefy Schengen do USA bez uprzedniej konsultacji z UE;
14. z ubolewaniem odnotowuje ograniczenie zaangażowania USA na arenie międzynarodowej i decyzję USA o wstrzymaniu finansowania Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), wycofanie się z Traktatu o otwartych przestworzach oraz ogólną tendencję obecnej administracji USA do trzymania się z dala od licznych organizacji wielostronnych, które zostały utworzone w celu wprowadzenia liberalnego ładu światowego opartego na zasadach, lub do ich osłabiania (tak jak w przypadku Międzynarodowego Trybunału Karnego);
15. podkreśla potrzebę umocnienia i zacieśnienia współpracy między UE a USA, opartej na wzajemnym poszanowaniu i wspólnym programie obrony multilateralizmu, prawa międzynarodowego, wspólnych wartości demokratycznych, praworządności i praw człowieka; zauważa, że w świecie naznaczonym silną rywalizacją wielkich mocarstw, Unia Europejska i Stany Zjednoczone podzielają wspólne wartości związane z istniejącymi strukturami międzynarodowymi i pozostają niezbędnymi partnerami w obecnym niestabilnym środowisku międzynarodowym;

Chiny

16. zwraca uwagę na wzmoczone wysiłki dyplomatyczne, które Chińska Republika Ludowa podejmuje na całym świecie w związku z pandemią COVID-19, dążąc do wypełnienia politycznej próżni powstałej w systemie multilateralnym na skutek wzrostu izolacjonizmu USA i podejmując działania w celu osiągnięcia pozycji podmiotu dominującego na arenie międzynarodowej o alternatywnym modelu rządów; wyraża zaniepokojenie z powodu wysiłków podejmowanych przez ChRL w celu zademonstrowania większej siły w regionie, czego skutkiem są spory graniczne z wieloma sąsiadami oraz promowanie przez ChRL swych strategicznych interesów za pośrednictwem organizacji wielostronnych; wyraża zaniepokojenie możliwością zmiany układu sił w polityce światowej w związku ze zmianą przywództwa Chin; potępia fakt wykorzystania przez rząd chiński wybuchu pandemii do wprowadzenia ustawy o bezpieczeństwie narodowym

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

w Hongkongu i stłumienia protestów prodemokratycznych, nasilenia gróźb wobec Tajwanu i intensyfikacji działań w Tybecie i na Morzu Południowochińskim, a także brutalnego prześladowania Ujgurów w Sinciang; potępia powtarzające się ataki i naciski przedstawicieli Chin na rządy państw członkowskich i demokratycznie wybranych polityków w UE, takich jak przewodniczący czeskiego Senatu i szwedzki minister kultury;

17. zauważa, że po wybuchu pandemii COVID-19 Chiny zapewniły doraźne środki wsparcia na walkę z wirusem i wyraża ubolewanie, że w niektórych przypadkach dostarczona pomoc miała wady lub niższą jakość; dostrzega jednak również motywowane geopolitycznie i geoeconomicznie wysiłki, wzmocnione przez „maseczkową i wilczą dyplomację”, kampanie dezinformacyjne i agresywną propagandę; potępia podejmowane przez Chiny próby wykorzystania takiej „dyplomacji maseczkowej” przeciwko UE z zamiarem ukształtowania światowego wizerunku Chin jako dobroczynnego mocarstwa; ubolewa nad izolowaniem Tajwanu przez Chiny w Światowej Organizacji Zdrowia; wzywa państwa członkowskie do poparcia członkostwa Tajwanu w charakterze obserwatora w Światowej Organizacji Zdrowia / Światowym Zgromadzeniu Zdrowia i innych organizacjach międzynarodowych, zważywszy na skuteczność postępowania wobec wirusa w tym kraju i jednoczesny brak możliwości wsparcia międzynarodowej reakcji na obecny kryzys zdrowotny dzięki posiadanej wiedzy fachowej; wyraża uznanie dla władz Tajwanu za pomoc w walce z wirusem;

18. jest zaniepokojony licznymi błędami i brakiem przejrzystości, które charakteryzowały początkową reakcję Chin na pandemię COVID-19, przejawiającymi się w tuszowaniu skali problemu, próbach manipulowania i ukrywania informacji, słabej komunikacji z WHO, cenzurze, represjach, groźbach, prześladowaniach i wymuszonych zaginięciach informatorów, działaczy na rzecz praw człowieka i dziennikarzy społecznych, podawaniu wątpliwych informacji co do oficjalnej liczby śmiertelnych ofiar COVID-19, a wszystkie te działania miały szkodliwy wpływ na zdolność UE do przewidzenia, przygotowania się i stawienia czoła kryzysowi związanemu z COVID-19 i kosztowały życie wielu osób; apeluje zatem do rządu Chin o pełną współpracę w ramach niezależnego międzynarodowego śledztwa prowadzonego w sprawie przyczyn pandemii COVID-19 i wzywa państwa członkowskie do wypracowania kompleksowego podejścia wobec rosnącej potęgi Chin i do ochrony strategicznej autonomii UE;

19. wzywa do europejskiej reakcji na wzmożoną ekspansję Chin ukierunkowaną na najbardziej narażone państwa członkowskie i sąsiadów UE; podkreśla, że obecne wysiłki na rzecz powstrzymania gospodarczych skutków pandemii będą szansą dla chińskich inwestycji strategicznych w kluczowych sektorach, takich jak telekomunikacja, transport i technologia;

20. wyraża zaniepokojenie potencjalną pułapką zadłużenia, w którą mogą wpaść kraje afrykańskie w wyniku pandemii COVID-19, a także rosnącą zależnością polityczną i gospodarczą krajów trzecich od Chin, ponieważ pogorszenie koniunktury gospodarczej utrudni im spłatę chińskich pożyczek stanowiących część inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak”; wzywa UE i jej państwa członkowskie do propagowania na forach międzynarodowych poszukiwania realnych rozwiązań dotyczących umorzenia długów krajów trzecich; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zagwarantowania, że humanitarne zwolnienia z sankcji będą miały natychmiastowy i praktyczny skutek w postaci szybkiego dostarczenia poszkodowanym państwom sprzętu medycznego, zaopatrzenia i innych form pomocy;

21. wzywa WP do uznania tych obaw, przeglądu stosunków UE–Chiny i jednocześnie do budowania atmosfery dialogu, zaangażowania oraz prawdziwej współpracy i konkurencji w oparciu o nową, spójną i bardziej asertywną strategię dostosowaną do zmienionego krajobrazu geopolitycznego i geoeconomicznego oraz długoterminową strategię wobec Chin, z którymi UE i państwa członkowskie współpracują w miarę możliwości, współzawodniczą w razie potrzeby i konfrontują się w razie konieczności obrony europejskich wartości i interesów; wyraża pogląd, że w ramach tej nowej strategii UE powinna dążyć do ściślejszej współpracy z krajami tego regionu i innymi demokracjami o podobnych przekonaniach, w tym z Indiami, Australią, Nową Zelandią, Japonią i Koreą Południową, a także dążyć do wypracowania europejskiej strategii wobec regionu Oceanu Indyjskiego i Spokojnego, w tym celu należy w pełni wykorzystać strategię UE dotyczącą łączenia Europy i Azji;

Indie

22. wyraża zaniepokojenie faktem, że w Indiach, równoległe z nawrotem epidemii Covid-19, która pochłonęła do tej pory ponad 90 000 ofiar, na tle napięć między społecznościami nieustannie mają miejsce represje polityczne wobec obrońców praw człowieka i swobód obywatelskich oraz uważa, że kwestia ta powinna zostać umieszczona w agendzie najbliższego dialogu wysokiego szczebla UE–Indie;

23. podkreśla znaczenie strategicznego partnerstwa UE–Indie, potrzebę jego wzmocnienia i wspólnej pracy na rzecz stabilności i bezpieczeństwa, w szczególności w regionie Oceanu Indyjskiego i Spokojnego;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

Rosja

24. wyraża głębokie zaniepokojenie podejmowanymi przez Federację Rosyjską systemowymi próbami podważenia jedności UE i jej reakcji na kryzys, wywołania braku zaufania między UE a Bałkanami Zachodnimi i krajami Partnerstwa Wschodniego poprzez nasilenie kampanii dezinformacyjnych od początku pandemii COVID-19 i cyberataków na organizacje badawcze, a także upolitycznienie pomocy humanitarnej; wyraża uznanie dla ESDZ i grupy zadaniowej StratCom East w związku z działaniami podejmowanymi w celu identyfikacji i zwalczania kampanii dezinformacyjnych prowadzonych przez media związane z Rosją w szeregu państw członkowskich i wzywa Komisję do wzmocnienia wysiłków i zwiększenia środków finansowych przeznaczonych na zwalczanie rosyjskich fałszywych informacji;

25. dostrzega wyraźny wymiar geopolityczny i geoeconomiczny oferty Rosji, spotęgowany przez „diplomację maseczkową” i walkę narracji; z niepokojem stwierdza, że Rosja podejmuje pewne asertywne działania na arenie międzynarodowej, mające na celu promowanie własnej agendy geopolitycznej; wzywa UE, by nie lekceważyła tych dążeń i miała na uwadze konflikty, w których Rosja ma swoje interesy, jak na przykład na Białorusi, Ukrainie, w Gruzji, na Krymie, w Syrii i Libii;

26. wyraża głębokie zaniepokojenie rosyjskimi próbami wykorzystania pandemii do dalszego ograniczania przestrzegania praw człowieka w kraju, wspierania autorytarnych reżimów i kontynuowania agresywnej polityki zagranicznej; podkreśla, że nie możemy pozwolić, aby kraje takie jak Rosja wykorzystywały kryzys do odwrócenia uwagi od ich istotnych problemów wewnętrznych; wyraża zaniepokojenie w związku z referendum konstytucyjnym, w którym prezydent Rosji wykorzystał obecny kryzys do wprowadzenia istotnych zmian w konstytucji, które przedłużą i wzmocnią jego autorytarne rządy w Rosji;

27. potępia zamach na życie Aleksieja Nawalnego i wzywa do niezwłocznego przeprowadzenia niezależnego i przejrzystego dochodzenia w sprawie otrucia p. Nawalnego;

28. wzywa Rosję do wniesienia znaczącego wkładu w globalną reakcję na kryzys, w dobrej wierze i w ramach międzynarodowego ładu opartego na zasadach; wyraża obawy odnośnie do skuteczności i bezpieczeństwa nowej rosyjskiej szczepionki, która jest obecnie w użyciu; przypomina, że jakość dostarczonych przez Rosję produktów medycznych była w niektórych przypadkach bardzo niska, a zatem były one nieskuteczne;

Bardziej zdecydowana polityka zagraniczna UE w obronie interesów Europy, jej wartości i wielostronnego ładu światowego

29. dostrzega globalne zagrożenia bezpieczeństwa, środowiskowe, społeczno-gospodarcze i polityczne, które mogą być wywołane skutkami pandemii COVID-19, i jest zaniepokojony faktem, że mocarstwa światowe takie jak Chiny i Rosja gotowe są zręcznie wykorzystać kryzys do rozbicia światowego ładu opartego na zasadach, wspieranego przez organizacje wielostronne;

30. podkreśla, że wielostronny ład światowy oparty na zasadach ma kluczowe znaczenie dla pokoju na świecie, rządów prawa i demokracji; uważa, że UE wraz z partnerami o podobnych przekonaniach musi odgrywać w geopolityce większą rolę w obronie i odbudowie tego ładu; wierzy, że UE musi szukać sposobów na rozładowanie napięć między mocarstwami, szczególnie w sytuacjach, gdy napięcia te utrudniają działania wielostronne; zauważa, że kryzys związany z COVID-19 ujawnił zarówno potrzebę wzmocnienia współpracy wielostronnej, szczególnie w zakresie zarządzania zdrowiem na świecie, jak i potrzebę reformy instytucji międzynarodowych; wzywa państwa członkowskie UE i WP do opracowania „planu działania UE w zakresie multilateralizmu” w celu promowania i inicjowania reform strukturalnych organizacji wielostronnych;

31. apeluje o rozważenie możliwości utworzenia nowego forum współpracy wielostronnej wśród sojuszników zachodnich, m.in. UE, USA, Japonii, Kanady, Korei Południowej, Australii i Nowej Zelandii, w oparciu o spuściznę Komitetu Koordynacyjnego Wielostronnej Kontroli Eksportu; domaga się, by zakres obowiązków nowego forum obejmował monitorowanie i kontrolę eksportu technologii i przepływów handlowych do państw bandyckich oraz newralgicznych inwestycji w takich państwach;

32. zauważa, że geopolityczne ambicje UE wymagają wsparcia w postaci odpowiednich środków budżetowych w nadchodzących wieloletnich ramach finansowych (WRF) i ubolewa nad zaproponowanymi przez Radę Europejską redukcjami środków w liniach budżetowych dotyczących instrumentów polityki zewnętrznej; apeluje o wzmocnienie budżetu UE przeznaczanego na działania zewnętrzne w WRF na lata 2021–2027 i zapewnienie, by był on wystarczający, w celu zagwarantowania, że UE dysponuje niezbędnymi zasobami do sprostania wyzwaniom w sąsiedztwie, geopolitycznym konsekwencjom COVID-19, i może spełnić ambicję uzyskania statusu odpowiedzialnego podmiotu geopolitycznego;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

33. podkreśla, że tylko silniejsza i bardziej zjednoczona UE, posiadająca otwartą autonomię strategiczną, wsparta wystarczającym i wiarygodnym potencjałem wojskowym oraz narzędziami i mechanizmami wspierania partnerów, będzie mogła odegrać znaczącą rolę w nowym środowisku geopolitycznym i prowadzić twardą politykę zagraniczną, i uważa, że państwa członkowskie powinny udzielić WP silniejszego, ściśle określonego mandatu do wypowiadania się w imieniu UE, na przykład poprzez ustanowienie europejskiego przedstawicielstwa w organach wielostronnych; z zadowoleniem przyjmuje wniosek przewodniczącego Charlesa Michela, że „zwiększenie strategicznej autonomii Unii jest sprawą najwyższej wagi”;

34. uważa, że zniesienie zasady jednomyślności w niektórych obszarach polityki zagranicznej pomogłoby UE w prowadzeniu polityki zagranicznej, która byłaby skuteczniejsza, bardziej proaktywna i lepiej dostosowana do szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe; wzywa Radę lub Radę Europejską do zastosowania się do apelu Komisji i Parlamentu o przyjęcie głosowania większością kwalifikowaną, przynajmniej w odniesieniu do kwestii praw człowieka lub wdrażania sankcji, poprzez wprowadzenie klauzuli pomostowej; podkreśla, że pozycja UE jest najsilniejsza, gdy państwa członkowskie działają wspólnie;

35. podkreśla ważną rolę sił zbrojnych podczas pandemii COVID-19; z zadowoleniem przyjmuje pomoc wojskową dla cywilnych operacji wsparcia, szczególnie w zakresie uruchamiania szpitali polowych, transportu pacjentów, dostarczania i dystrybucji sprzętu oraz uważa, że ściślejsza współpraca i koordynacja sił zbrojnych państw członkowskich w istniejących strukturach – takich jak projekt stałej współpracy strukturalnej (PESCO) i Europejskie Dowództwo Medyczne – lub w nowych ramach – takich jak wojskowe pociągi szpitalne – mogłaby zwiększyć skuteczność i przyspieszyć gotowość UE do walki z pandemią; dostrzega potrzebę wystarczającego wyszkolenia, przygotowania i wyposażenia personelu wojskowego na potrzeby wykonywania istotnych zadań tego rodzaju na rzecz współobywateli;

36. dostrzega potrzebę dokonania przeglądu strategii bezpieczeństwa i obrony UE, aby rozwijać autonomię strategiczną, w tym w sektorze opieki zdrowotnej, lepiej przygotować się i zwiększyć odporność na nowe i hybrydowe zagrożenia i technologie, które sprawiły, że działania wojenne stały się mniej konwencjonalne i podważają tradycyjną rolę wojska, a także mając na uwadze przyszłość i rosnącą asertywność Rosji i Chin; podkreśla konieczność wzmocnienia mobilności wojskowej, aby pomóc państwom członkowskim szybciej i skuteczniej działać w razie ewentualnego konfliktu w przyszłości; podkreśla, że przyszły Strategiczny Kompas na rzecz bezpieczeństwa i obrony powinien odzwierciedlać te okoliczności, uwzględniać szersze skutki geopolityczne COVID-19 i dotyczyć pełnego spektrum zagrożeń, takich jak nowe zagrożenia chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe (CBRN) oraz ingerencje zagraniczne, w tym dezinformacja lub cyberataki; uważa, że ze względu na nową równowagę polityczną i potencjalne pogorszenie się międzynarodowego środowiska bezpieczeństwa w następstwie COVID-19 nie można ograniczać budżetów obronnych UE, w szczególności budżetu na mobilność wojskową;

37. popiera potrzebę kontynuowania i wzmocnienia współpracy oraz, w razie potrzeby, koordynacji między UE a NATO, w tym w ramach Euroatlantyckiego Ośrodka Koordynacji Reagowania w Przypadku Katastrof (EADRCC) lub Centrum Doskonalenia NATO w zakresie medycyny wojskowej, jak również przeciwdziałania dezinformacji związanej z COVID-19 i cyberatakami; apeluje o ścisłą koordynację i wsparcie ze strony Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa (ENISA) oraz o współpracę w zakresie planowania i rozwoju zdolności wojskowych;

38. wzywa do przyjęcia nowego instytucjonalnego podejścia do komunikacji strategicznej w celu sprostania wyzwaniom i zagrożeniom stojącym przed zachodnimi demokracjami liberalnymi, a także do rozszerzenia i modernizacji strategii komunikacyjnych UE, tak aby wartości i działania UE były wystarczająco widoczne zarówno w UE, jak i poza nią, szczególnie na obszarach sąsiadujących; wzywa ESDZ do dalszego wzmocnienia jej potencjału przeciwdziałania szkodliwym zagranicznym ingerencjom i dezinformacji, wojnom hybrydowym, propagandzie i szpiegostwu, w tym do utworzenia specjalnych grup zadaniowych StratCom skoncentrowanych na działaniach inspirowanych z a) Chin i b) Bliskiego Wschodu, w tym Iranu, oraz do obciążania kosztami krajów i podmiotów niepaństwowych, które celowo rozpowszechniają dezinformację, aby podzielić UE i zaszkodzić jej oraz państwom członkowskim; potwierdza swoje zaangażowanie w rozwój skoordynowanych ram legislacyjnych i nielegislacyjnych oraz poprawę działań koordynacyjnych i wymiany informacji między państwami członkowskimi na szczeblu UE w celu przeciwdziałania dezinformacji;

39. z zadowoleniem przyjmuje działania w ramach projektu EUvsDisinfo oraz rolę odgrywaną przez społeczeństwo obywatelskie, organizacje oddolne, niezależnych dziennikarzy i organizacje medialne w walce z dezinformacją; podkreśla znaczenie stanowczego stanowiska UE w sprawie zwalczania dezinformacji związanych z rozprzestrzenianiem się wirusa COVID-19 i cyberataków na krytyczną infrastrukturę; apeluje do platform mediów społecznościowych o proaktywne działanie i wprowadzenie środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się dezinformacji i mowy nienawiści w związku z wirusem COVID-19 oraz konieczność inwestowania w walkę z cyberprzestępczością i podnoszenia świadomości na temat tego rosnącego zagrożenia;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

40. podkreśla, że największy światowy rynek konsumencki, liczący prawie 500 mln osób, daje UE możliwość wywierania znaczącego wpływu na arenie światowej, i uważa, że Komisja o geopolitycznych ambicjach powinna wykorzystywać ten wpływ, w tym za pomocą polityki handlowej, aby bronić interesów UE kiedy inne kraje nie przestrzegają praw człowieka, zasad praworządności lub traktatów międzynarodowych;

41. stwierdza, że pandemia COVID-19 uwiarydomiła konieczność zmniejszenia zależności UE od państw trzecich w niektórych strategicznych i kluczowych sektorach, takich jak opieka zdrowotna, i zdecydowanie popiera dywersyfikację i relokację najbardziej krytycznych łańcuchów dostaw; zwraca uwagę, że pandemia COVID-19 ujawniła podatność na zagrożenia związane z wzajemnymi powiązaniem i współzależnościami oraz doprowadziła do nasilenia się protekcjonizmu; dlatego też podkreśla znaczenie znalezienia właściwej równowagi między poprawą odporności naszych łańcuchów wartości w celu osiągnięcia strategicznej autonomii, wzmocnienia globalnej konkurencyjności UE, a utrzymaniem jak najbardziej otwartych stosunków handlowych;

42. przypomina o pilnym apelu o stworzenie do końca 2020 r. solidnego światowego systemu sankcji wobec poważnych naruszeń praw człowieka, który to system byłby unijnym odpowiednikiem tzw. ustawy Magnickiego; podkreśla, że system ten powinien obejmować akty korupcji na wysokim szczeblu jako kryteria stosowania sankcji; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź przewodniczącej von der Leyen, że Komisja wkrótce przedstawi wniosek w tej sprawie i wzywa Radę Europejską do przyjęcia globalnego mechanizmu sankcji UE w zakresie praw człowieka w formie decyzji odnoszącej się do strategicznych interesów i celów Unii na mocy art. 22 ust. 1 TUE;

43. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z nieproporcjonalnie silnym, negatywnym wpływem pandemii COVID-19 na migrantów i uchodźców; apeluje do rządów, by w ramach polityki zagranicznej angażowały się w działania opierające się na poszanowaniu praw człowieka i godności ludzkiej oraz na rozwiązaniach mających na celu poprawę sytuacji migrantów i uchodźców oraz zaspokojenie ich potrzeb w zakresie ochrony, zgodnie z zasadami solidarności i partnerstwa oraz z uwzględnieniem odpowiednich i dostępnych dróg prawnych dla migracji; podkreśla znaczenie utrzymania prawa do azylu na całym świecie;

44. wzywa UE do zaangażowania się w światową kampanię na rzecz promowania rekomendacji ONZ dotyczących zmniejszenia liczby więźniów poprzez wdrożenie systemów przedterminowego, czasowego lub warunkowego zwolnienia przestępców niskiego ryzyka; w szczególności wzywa do uwolnienia wszystkich osób zatrzymanych za wyrażanie krytycznych lub odmiennych poglądów lub za działalność na rzecz praw człowieka oraz opowiada się za ograniczeniem stosowania środka detencyjnego wobec imigrantów i zamkniętych obozów dla uchodźców;

45. uznaje decydującą rolę, jaką odegrały kobiety w walce z kryzysem COVID-19 oraz wpływ pandemii z perspektywy płci; pozostaje głęboko zaniepokojony bezprecedensowym obciążeniem, jakie kryzys COVID-19 powoduje na całym świecie w związku z nierównym podziałem prac opiekuńczych zarówno w domu, jak i w placówkach publicznych, gdzie kobiety stanowią około 70 % światowej populacji pracowników służby zdrowia, oraz wzywa do uwzględnienia w światowej reakcji na pandemię potrzeb kobiet i grup marginalizowanych, ponieważ wciąż są one rzadko reprezentowane przy stołach negocjacyjnych, przy których opracowywane są działania w odpowiedzi na kryzys;

46. wyraża przekonanie, że reakcja na pandemię COVID-19 prowadzona w oparciu o prawa człowieka stanowi najskuteczniejsze, najbardziej sprzyjające włączeniu społecznemu i zrównoważone podejście do zarządzania obecnym kryzysem; przypomina, że reakcja krajów trzecich na kryzys związany z COVID-19 nie może naruszać praw człowieka lub prawa międzynarodowego, musi ograniczać się do ściśle niezbędnych, proporcjonalnych środków, a także podlegać regularnej kontroli i ograniczeniom czasowym; wzywa delegatury UE do ścisłego monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka na świecie, określenia tendencji i wspierania organizacji międzynarodowych, regionalnych i lokalnych, obywateli i społeczeństwa obywatelskiego w dążeniach do odwrócenia negatywnego wpływu kryzysu COVID-19 na prawa człowieka na całym świecie; wzywa Komisję do zagwarantowania, że konsekwencje COVID-19 nie wpłyną negatywnie na wprowadzanie w życie wartości UE i zobowiązań dotyczących praw człowieka, które zostały już ustanowione w Planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji na lata 2020–2024;

47. podkreśla strategiczne znaczenie przywództwa i wsparcia ze strony UE w państwach z nią sąsiadujących, zarówno na wschodzie, jak i na południu oraz w regionie Arktyki, w formie pomocy sąsiadom w walce z pandemią COVID-19; wzywa do zwiększenia wsparcia dla demokracji, praworządności i praw człowieka w państwach sąsiadujących;

48. podkreśla, że UE musi dać krajom Bałkanów Zachodnich, które jeszcze do niej nie należą, uczciwą szansę na przystąpienie do UE oraz że UE musi skonsolidować swoje wysiłki na rzecz inwestowania w tym regionie; podkreśla, że pomimo trwającej pandemii trwa proces rozszerzenia UE, a UE koncentruje się na wspieraniu procesów reform na Bałkanach Zachodnich; pochwała inicjatywę Komisji Europejskiej dotyczącą pomocy finansowej oraz włączenie do wspólnych zamówień UE sprzętu medycznego w celu wsparcia Bałkanów Zachodnich w walce z pandemią COVID-19; apeluje o włączenie wszystkich krajów Bałkanów Zachodnich do Funduszu Solidarności UE i ponownie podkreśla, że pomocy dla naszych partnerów musi towarzyszyć solidna kampania informacyjna;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

49. podkreśla, że kryzys związany z COVID-19, rozwijając się jako „multiplikator konfliktów”, może doprowadzić do destabilizacji państw afrykańskich, które mają często słabą infrastrukturę zdrowotną i wysokie zadłużenie; wzywa do wzmocnienia i efektywniejszej koordynacji współpracy UE–Afryka, zwiększenia prywatnych inwestycji, wspierania pomocy finansowej i planów odbudowy oraz do zapewnienia alternatywy dla inwestycji z Chin; apeluje do UE o kontynuowanie pogłębionego dialogu w celu zorganizowania szczytu UE–Afryka oraz działania na rzecz uczynienia z Afryki trwałego, wiarygodnego i bliskiego partnera UE;

50. zaznacza, że sankcje nie powinny utrudniać kompleksowej reakcji na pandemię COVID-19; podkreśla – w odniesieniu do konkretnego przypadku Iranu – że należy poszerzyć zakres działania instrumentu wsparcia wymiany handlowej (INSTEX) i że powinien on zostać wykorzystany do wzmocnienia naszych działań humanitarnych;

51. podkreśla, że partnerzy UE w regionach Sahelu i Sahary oraz Rogu Afryki stają w obliczu bezprecedensowych skutków pandemii COVID-19, a także nieustającej walki z uzbrojonymi grupami terrorystycznymi, w tym z dżihadystami;

52. jest zdania, że stosunki między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami mają strategiczne i kluczowe znaczenie; podkreśla, że Ameryka Łacińska jest jednym z regionów najbardziej dotkniętych pandemią COVID-19; zachęca Komisję do dalszej współpracy z państwami Ameryki Łacińskiej, ustanowienia ściślejszej współpracy na rzecz rozwiązania problemu pandemii COVID-19, udzielenia pomocy w realizacji planów odbudowy oraz wsparcia tych krajów politycznie w celu uniknięcia zbyt dużego uzależnienia ich od pomocy udzielanej przez inne podmioty geopolityczne; wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie do wdrożenia Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju jako planu działania na rzecz odbudowy;

53. stwierdza, że obecna pandemia COVID-19 wywarła negatywny wpływ na istniejące misje w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), w szczególności na misje szkoleniowe UE w takich miejscach jak Mali, Somalia czy Republika Środkowoafrykańska; przypomina, że obecność i wiarygodne zaangażowanie Europy ma kluczowe znaczenie dla złagodzenia humanitarnych i społeczno-gospodarczych skutków pandemii COVID-19; wzywa do wzmocnienia misji w ramach WPBiO, których zadaniem jest zapobieganie konfliktom lub ich łagodzenie, zwłaszcza w państwach bezpośrednio sąsiadujących z UE, aby pomóc w stabilizacji i tak słabych struktur oraz zapobiec nawrotowi konfliktów i przemocy na skutek dodatkowych napięć spowodowanych przez pandemię COVID-19; wzywa państwa członkowskie do udostępnienia większej liczby personelu cywilnego i wojskowego na potrzeby takich misji i operacji; wzywa w związku z tym do szybkiego przyjęcia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju; apeluje do ESDZ o prowadzenie prac na rzecz odporności oraz trwałości misji i operacji WPBiO podczas kryzysów takich jak pandemia COVID-19; podkreśla znaczenie utrzymania ciągłości misji i operacji WPBiO w takich okolicznościach; wzywa do przeprowadzenia kompleksowej oceny wpływu COVID-19 na stopień przygotowania, gotowość, formowanie sił, bezpieczeństwo personelu oraz ciągłość operacji i misji WPBiO;

54. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie do włączenia do polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE kwestii równouprawnienia płci, uwzględniania problematyki płci oraz perspektywy międzysektorowej, w tym równej i różnicowanej reprezentacji, a także do uznania zróżnicowanych doświadczeń kobiet i innych zmarginalizowanych grup, na które pandemia wywarła negatywny wpływ;

55. wyraża zdecydowane przekonanie, że współpraca w zakresie zmian klimatu może służyć jako podstawa do budowania szerszej współpracy globalnej w ramach odpowiedzi na COVID-19, wzmacniając system wielostronny i odbudowując wiarę w potrzebę systemu opartego na zasadach;

56. jest zdania, że kryzys związany z COVID-19 uwypuklił pewne słabości Unii i pokazał jak pilnie potrzebna jest efektywna, sprawna i autonomiczna Unia, zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i światowym, dysponująca mechanizmami zapobiegania kryzysom i ich zwalczania, w tym instrumentami finansowymi; uważa, że konferencja w sprawie przyszłości Europy będzie dobrą platformą do dalszych postępów w budowaniu skuteczniejszego procesu decyzyjnego w zakresie polityki zewnętrznej UE; jest w związku z tym zdecydowany jak najszybciej rozpocząć konferencję;

57. odnotowuje wpływ, jaki COVID-19 wywarł na regiony bardziej podatne na zagrożenia, w tym regiony dotknięte konfliktami i kraje najsłabiej rozwinięte; wzywa WP do działania na rzecz lokalnych i regionalnych porozumień o zawieszeniu broni i rozejmie oraz do wspierania inicjatywy sekretarza generalnego ONZ, António Guterresa, na rzecz globalnego zawieszenia broni; przypomina o konieczności przestrzegania humanitarnych zasad bezstronności i neutralności przy udzielaniu pomocy, w tym w odpowiedzi na potrzeby związane z COVID-19; wzywa UE do obrony dostępu organizacji humanitarnych do odległych stref konfliktu i propagowania korytarzy humanitarnych; podkreśla, że wszelkie działania zewnętrzne w krajach dotkniętych konfliktem muszą opierać się na ocenie ryzyka i podatności na zagrożenia związane z konfliktem, w tym z punktu widzenia kobiet i ze szczególnym naciskiem na budowanie pokoju;

Czwartek, 25 listopada 2020 r.

58. z zadowoleniem przyjmuje odrzucenie przez UE szczepionkowego nacjonalizmu; przypomina, że UE ma do odegrania wiodącą rolę w ułatwianiu dostępu do szczepionek w sposób sprawiedliwy dla wszystkich ludzi na całym świecie; wzywa Komisję do współpracy z partnerami międzynarodowymi w celu zagwarantowania, że po udostępnieniu szczepionki nikt nie zostanie pominięty;

o

o o

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji/wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwom członkowskim.
